«Επειδή στενή είναι η πύλη, και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν» (Ματθαίος,ζ΄:14).
Ο Κύριος Ιησούς Χριστός όπως γνωρίζουμε ήρθε για να σώ σει εμάς τους αμαρτωλούς από την αιώ νια απώ λεια πληρώ νοντας για τις αμαρτίες μας επάνω στο Σταυρό του Γολγοθά. Σαν άνθρωπος, μεγάλωσε στη Ναζαρέτ της Ιουδαίας, ζώ ντας στο θέλημα του Θεού, με μελέτη του λόγου και προσευχή και εργαζόταν σαν ξυλουργός μαζί με τον νομιζόμενο πατέρα Του Ιωσήφ. Όταν έγινε 30 χρονώ ν ξεκίνησε το έργο του Θεού κηρύττοντας το ευαγγέλιο και ευεργετώ ντας και θεραπεύοντας τους ανθρώ πους που καταδυναστευόταν από το διάβολο. Γνώ ριζε ποιο είναι το συμφέρον του ανθρώ που και πρώ τα έκανε το θέλημα του Θεού και μετά δίδασκε (Πράξεις, α΄:1, ι΄:38).
Το συμφέρον του ανθρώ που ήταν και είναι να ζήσει αιώ νια μαζί με τον Θεό στον ουρανό. Για να μπορέσει ο άνθρωπος να επιτύχει αυτό το στόχο, ο Θεός έστειλε τον Ιησού Χριστό στον κόσμο, για να σωθεί όποιος μετανοεί για τις αμαρτίες του και πιστεύει σ' Αυτόν. Αυτή η πίστη στον Χριστό, είναι η αρχή της γνωριμίας μαζί Του. Στη συνέχεια εφόσον ο άνθρωπος επικαλεστεί και δεχθεί τον Ιησού Χριστό σαν Κύριο στη ζωή του, ο Θεός τον αναγεννάει δίνοντάς του τη σωτηρία και ζωντανή ελπίδα. Από τότε ο Θεός κατοικεί μέσα στον αναγεννημένο άνθρωπο, ο οποίος ξεκινάει πλέον έναν πνευματικό αγώ να για να κρατήσει την σωτηρία του.
Ο Κύριος Ιησούς κήρυξε με ειλικρίνεια για τον δρόμο που οδηγεί στον θάνατο και για τον δρόμο που οδηγεί στη ζωή, λέγοντας: «Εισέλθετε δια της στενής πύλης διότι πλατεία είναι η πύλη, και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώ λειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. Επειδή στενή είναι η πύλη, και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν» (Ματθαίος,ζ΄:13-14).
Ο δρόμος που οδηγεί στον θάνατο είναι ευρύχωρος, δηλαδή έχει άνεση και υπάρχουν πολλοί που τον επιλέγουν. Ο άλλος δρόμος που οδηγεί στην αιώ νια ζωή, έχει στενή πόρτα και είναι θλιμμένος, δηλαδή είναι τελείως αντίθετος με τον δρόμο που οδηγεί στην αιώ νια απώ λεια. Ο δρόμος που οδηγεί στην αιώ νια απώ λεια είναι ο δρόμος της αμαρτίας, ενώ ο δρόμος που οδηγεί στην αιώ νια ζωή είναι ο Ιησούς Χριστός και δια μέσου του Χριστού μόνο μπορούμε να πάμε στο Πατέρα Θεό

(Ιωάννης, ιδ΄:6). Ο Θεός μισεί την αμαρτία και όχι τον άνθρωπο, αλλά δυστυχώ ς ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την αγάπη του Θεού προς αυτόν. Αυτό που είναι τραγικό στις μέρες μας, είναι η αδιαφορία επίγνωσης του Θεού και του θελήματός Του. Αυτό κάνει πολλούς ανθρώ πους να λεν μεν ότι πιστεύουν στο Θεό αλλά να ζουν αντίθετα με το Θέλημά Του. Ο λόγος του Θεού αναφέρει σχετικά:
«Ο λαός μου ηφανίσθη δι' έλλειψιν γνώ σεως…» (Ωσηέ, δ΄:6).
« Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί• διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής» (Β΄ Τιμόθεον, γ΄:1-5).
«Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώ νιον• και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού• πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, διά να έχητε ζωήν» (Ιωάννης,ε΄:39,40).
Για να ακούσει κάποιος τον λόγο του Θεού, πρέπει να υπάρχει αυτός που κηρύττει. Βέβαια αυτός που κηρύττει τον λόγο του Θεού πρέπει να έχει εμπειρία των ενεργειώ ν του Θεού στη ζωή του. Το πιο οικοδομητικό κήρυγμα που μπορεί να κάνει κάποιος στον συνάνθρωπό του, είναι η ομολογία του, δηλαδή το πώ ς γνώ ρισε τον Θεό στη ζωή του. Αυτό βοηθάει αυτόν που ακούει να πιστέψει στον Θεό, διότι η πίστη έρχεται μέσω της ακοής και η ακοή δια του λόγου του Θεού (Ρωμαίους,ι΄:17).
Ένα ερώ τημα, με βάση τα παραπάνω, είναι γιατί ο δρόμος που οδηγεί στην αιώ νια ζωή έχει θλίψη ενώ ο δρόμος που οδηγεί στην αιώ νια απώ λεια έχει καλοπέραση; Ο δρόμος προς την αιώ νια ζωή, είναι το να πράττουμε το θέλημα του Θεού και το θέλημα του Θεού δεν εμπεριέχει την αμαρτία. Αυτό που δίνει προς ώ ρα θλίψη μέσα από το θέλημα του Θεού, είναι η παιδεία του Κυρίου που όταν ο πιστός τη περάσει με επιτυχία θα έχει μετά καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης (Εβραίους,ιβ΄:11).
Αυτό που 'θα στερηθεί' ο άνθρωπος του Θεού όταν επιλέξει την ζωή με τον Χριστό είναι η κραιπάλη, η μέθη, η πορνεία, η μοιχεία, η κλεψιά, το ψέμα και πολλές άλλες αμαρτίες, οι οποίες ικανοποιούν το σαρκικό φρόνημα, αλλά μολύνουν τη ψυχή του ανθρώ που. Όλοι οι αναγεννημένοι χριστιανοί, μελετώ ντας το λόγο του Θεού και με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, καταλαβαίνουν το θέλημα του Θεού και εφόσον το επιλέγουν στη ζωή τους, ο Πατέρας Θεός δίνει δύναμη να

το εκτελούν.
Ο δρόμος που οδηγεί στον ουρανό δεν έχει πάντα θλίψεις αλλά και χαρές και ευλογίες και όμορφες υποσχέσεις. Όταν κάποιος διοικείται από το Άγιο Πνεύμα, σημαίνει ότι κατοικεί μέσα του ο Θεός και αυτό φανερώ νεται από τον καρπό του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του πιστού που είναι 'αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια' (Γαλάτες,ε' :22). Ο Κύριος έχει δώ σει μια υπόσχεση, 'ζητείτε πρώ τον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή'
(Ματθαίος, ς' :33). Λέγοντας 'ταύτα πάντα' ο Κύριος εννοεί βασικά τις τροφές και τα ενδύματα, αλλά μπορούμε να πούμε ότι γενικότερα περιλαμβάνει και άλλες ανάγκες του ανθρώ που, όπως η ψυχική και σωματική υγεία και η επαγγελματική και οικογενειακή αποκατάσταση. Εκ μέρους μας, θέλει προσοχή με ποιο τρόπο επιλέγουμε το δρόμο που θέλουμε να ακολουθήσουμε και αυτό γιατί από την επιλογή που θα κάνουμε θα έχουμε τα ανάλογα αποτελέσματα. Ο Λώ τ, καθώ ς διαβάζουμε στο βιβλίο της Γένεσης, είδε τη γη των Σοδόμων και των Γομόρρων ως παράδεισο του Κυρίου που ποτιζόταν από τον Ιορδάνη ποταμό και την επέλεξε (Γένεσις,ιγ' :10). Όμως ο Κύριος κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα λόγω της άφθονης αμαρτίας των ανθρώ πων που ζούσαν εκεί. Ο Λώ τ έκανε αυτή την επιλογή βασισμένος σ' αυτά έβλεπε με τα μάτια του, χωρίς να ρωτήσει τον Θεό. Η εξωτερική εμφάνιση μιας πλούσιας γης, του φαινόταν η σωστή επιλογή για αυτόν, όμως αυτή η επιλογή αποδείχθηκε στο τέλος η χειρότερη γιατί έχασε εκτός από τη περιουσία του και την γυναίκα του. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού αναφέρει: «Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον» (Παροιμίαι, ιδ' :12).
Είναι στο χέρι μας να επιλέξουμε ποιον δρόμο θέλουμε να ακολουθήσουμε, αλλά να ξέρουμε ότι αξίζει να επιλέξουμε τον Χριστό σαν Κύριο στη ζωή μας. Η ζωή του πιστού ανθρώ που με τον ζυγό του Χριστού, περιλαμβάνει βέβαια ένα σταυρό θλίψεων και δοκιμασιώ ν τις οποίες όμως ο χριστιανός θα τις ξεπεράσει γιατί ο Χριστός θα είναι βοηθός του. Ας κρατάμε τον ζυγό του Χριστού, γιατί έτσι μένουμε στον δρόμο που μας πάει στον ουρανό. Αμήν!